

klagelse af, at det ikke havde været muligt inden for Udvalget at opnaa fornøden Tilslutning til et positivt Arbejde for at gennemføre den Sanering af Landbrugets Gældsforhold og den almindelige Renteseenkning, hvorpaa Lovforslaget tog Sigte. Det var fra alle Sider erkendt, at den planlagte frivillige Konvertering i første Række maatte omfatte Gælden i Landbrugsejendomme. Hertil krævedes imidlertid dels Iværksættelse af Foranstaltninger, egnede til i tilstrækkelig Grad at underbygge Tilliden til og Efterspørgselen efter de nye, lavere forrentede Obligationer, dels Dannelsen af et Støttekonsortium, som var villigt til paa det af Lovgivningsmagten skabte Grundlag at underbygge Konverteringen. Efter de fra Bankerne foreliggende Udtalelser vilde begge disse Forudsætninger være til Stede, naar Lovforslaget gennemførtes i Hovedsagen, som det var forelagt, og Mindretallet fremhævede herefter, at Lovforslagets Vedtagelse vilde sikre Konverteringen af Landbrugsgælden, at det gældtyngede Landbrug desuden vilde opnaa en betydelig Rentelettelse gennem Rentetilskuddet paa 1,3 pCt., og at Moratoriebestemmelserne vilde skabe Mulighed for i Tilfælde af Debtors svigtende Betalingsevne at tilvejebringe en saavel for ham som for Kreditorerne forsvarlig Løsning af Gældsspørgsmaalet. Endelig vilde Konverteringen medvirke til en almindelig Rente-senkning til Gavn for hele Erhvervslivet, og det samme gjaldt den foreslaaede Skat paa Aktieudbytte. — De af Venstre og Det konservative Folkeparti udfoldede Bestræbelser for at ændre Lovforslaget paa afgørende Punkter ansaa Mindretallet for forfejlede allerede af den Grund, at de ikke fyldestgjorde de nødvendige Forudsætninger for Konverteringens Gennemførelse. Forslagene om prishævende Foranstaltninger for Landbrugets Produkter m. m. vilde tillige faa Virkninger, som hverken Landbruget som Helhed eller den øvrige Befolkning kunde være tjent med; Mindretallet maatte modsætte sig Fordyrelse af den jævne Befolknings Livsfornødenheder og ligeledes, at man for de amtskommunale Skatters Vedkommende forlod den Ordning, der i 1933 blev skabt ved Forliget med Venstre. Det var Mindretallets Opfattelse, som var blevet bestyrket ved den sidste Tids opadgaaende Prisbevægelse inden for Landbruget, især til Gavn for de større Brug, at den Støtte, der skulde ydes, burde gives som en Hjælp af virkelig Betydning til den Del af Landbruget, der er stærkest tyngt af Rentebyrden, og at Kapitalen burde afgive de dertil fornødne Midler. — Angaaende *Venstres Ændringsforslag til Afsnittene I og III* udtalte Mindretallet, at det formentlig vilde have været muligt at naa til Enighed om de deri omhandlede Forhold, saafremt man i øvrigt var kommet til indbyrdes Forstaaelse angaaende de afgørende